

שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁהָיָה מְשִׁיחַ וּמִדָּבָר עִמָּנוּ יְכוּלִים לִהְיוֹת עַל יְדֵי אִישׁ בְּשֵׁר וְאִמָּנוּ צְדִיק גָּמוּד
בְּעֻזַּת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

חַיִּים זָכַר

מספרי רבינו הק' ותלמידיו ז"ע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מוקד חכמה

גליון תמ"ב

כִּי כִּל שִׁחָה שְׁלֹו הִיא הַתְּעוֹדוֹת נִפְלָא וְנִזְכָּר מְאֹד וְדֹדֵךְ יִשְׂרָאֵל וְנִכְוֹנָה מְאֹד לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְפָּדֶךָ לְכֹל אֶחָד לְפִי מִדְּרֹגְתּוֹ יִדְוֶה וְהַלְלָה מְרִדְּהָ שְׁלֹו (וְיִי מְרִדְּהָ וְיִי מְרִדְּהָ וְיִי מְרִדְּהָ)

ראה אנכי נותן לפניכם

טועמיה

פרשת השבוע

בְּזֶה תְּלוּיִים כָּל הַבְּרָכוֹת וְכָל הַקְּלָלוֹת

בְּשִׁמִּירַת הַבְּרִית - בְּזֶה תְּלוּיִים כָּל הַבְּרָכוֹת, בְּבַחֲיִנַת
רֹאה אֲנֹכִי נֹתֵן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה.

ליקוטי הלכות בשר שנתעלם מן העין ב' ג

וְעַקֵּר הַתְּאֻוָּה וְהַחֲמֻדָּה הוּא עַל יְדֵי רֹאֵית הָעֵינ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב:
וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם. כִּי הָעֵין רוֹאֶה
וְהַלֵּב חוֹמֵד, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבָרָכָה. וְעַל
כֵּן עַל יְדֵי רֹאֵית הָעֵין יוֹכֵל לְגַזֵּל חֲבֵירוֹ וּלְהַזְיקוֹ עַל יְדֵי
הַקִּנְיָאָה וְהַתְּאֻוָּה וְהַחֲמֻדָּה שֶׁבָּאָה עַל יְדֵי רֹאֵית הָעֵין כִּי יֵשׁ
כַּח בְּהַחֲמֻדָּה לְגַזֵּלוֹ וּלְהַזְיקוֹ, חֵס וְשָׁלוֹם, כִּנ"ל.

גַּם עַקֵּר פְּגַם הַבְּרִית תְּלוּי בְּעֵינֵינִים וְהוּא עַקֵּר הָרַע, וְזֶה
בְּבַחֲיִנַת רַע עֵין שֶׁמְזִיק מְאֹד, כִּי הָרַע נֶאֱחָז בְּיוֹתֵר בְּעֵינֵינִים
מִחֲמַת שֶׁשֶּׁם נֶאֱחָז פְּגַם הַבְּרִית כִּנ"ל, וְעַל יְדֵי פְּגַם הַבְּרִית
בָּאִין כָּל הַקְּלָלוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתַב רַבֵּנוּ שָׁם עַל פְּסוּק: רֹאה
אֲנֹכִי נֹתֵן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וְקְלָלָה. וְעַל כֵּן בְּלָעַם
שֶׁהָיָה רַע עֵין בְּכָל מָה דֹּאסְתָּכֵל אֶת־לִטְיָא כִּנ"ל. וְעַל כֵּן
יוֹסֵף שֶׁהָיָה שׂוֹמֵר הַבְּרִית, עַל כֵּן לֹא שָׁלַט בְּזִרְעוֹ עֵין הָרַע
כִּנ"ל.

ליקוטי הלכות נזקי שכנים א' ב

טוֹעֲמִיָה

מעלה גרה ומפריס פרסה

פרשת השבוע

אֵינָם כְּרוּכִים אַחֲרֵי תַּאוֹת עוֹלָם הַזֶּה

עגבן מעלת גרה הוא מבחינת מדת הצדיקים שממעטין באכילה ושתיה בבחינת צדיק אוכל לשבע נפשו והרבה פעמים מתענים לגמרי פי מרגילין עצמן במדת העולם הבא שאין בו אכילה ושתיה, רק אף על פי כן כל זמן שהם בעולם הזה אז ההכרח גם להם לאכילה ושתיה בבחינת עליית לקריתא הלה בגימוסה. ומאחר שהוא אצלם רק בבחינת הכרח על כן מסתפקין במעוטא ורעותא דשבעא שווא עליהון בכל פעם ממה שאכלו כבר ביום אתמול או לפני שעות הרבה שזה בחינת מעלת גרה וניזונת ממה שאכלה כבר, וגם מאחר שאכילתן הוא רק על פי ההכרח ולא להנאת עצמן על כן הם בבחינת המלאכים כשבאו בעולם הזה אצל אברהם אבינו הכרחו לאכול ואמרו רז"ל נראין כאוכלין וראשון ראשון מסתלק, כמו כן בחינת אכילת הצדיקים שהיא רק בבחינת נראין כאוכלין אכילה גשמיית כשאר בני אדם אבל באמת הם רחוקים מזה לגמרי, וגם בשעת האכילה מחשבתם דבוקה למעלה למעלה וניזונין רק מאור החכמה העליונה וכמובן בזוה"ק וזה גם כן בחינת מעלת גרה שגראה כאוכלת ואינה אוכלת.

ופרסות סדוקות מורה גם כן על מדת הצדיקים שאין להם מעמד חזק על רגליהם בעולם הזה רק תמיד הם בבחינת פרוס פריסת מלכותה כי יש להם ספקות ושברון וחלוקה גם לעגבן שחרם בעולם הבא וכמו שדרשו רז"ל למה נקוד על לולא, אמר דוד יודע אני שיש קבול שחר לצדיקים בעולם הבא ואיני יודע אם יש לי חלק עמהם ורפן יוחנן בן זפאי אמר ולא עוד אלא שיש שתי דרכים לפני וכו'.

מה שאין כן במדת הרשעים כל זה להפוך, כי פרוכים מאד אחר תאוות עולם הזה ואינם יכולים להשביע עצמם בבחינת והכלבים וכו' לא ידעו שבעה ובחינת ובטן רשעים תחסר, וזה בחינת שבהמה טמאה אינה מעלת גרה כי תכף שבוילעת המאכל כאלו נשכח זכרו ומצפת רק למאכל עוד, וגם בשעת האכילה נלכדת ונקשרת מאד בגשמיות הנאת האכילה כי לוועסת את המאכל היטב בשניה וממלאה תאוותה בכל האפשר, ואף על פי כן לא ידעו שבעה וכאלו לא אכלה כלל. ופרסותיה קלוטות כי נדמה להם שמעמד רגליהם חזק בעולם הזה, ולא עוד אלא שבטוחין בעצמן שיהיה להם גם שחר בעולם הבא ובחינות אלו הם סימני טמאה.

נחת השלחן יו"ד סי' עט

טוענייה

עם קדוש אתה לא תאכל תועבה

פרשת השבוע

צריכין שמירה שלא נכשל

פה אומין יום שש ערב שבת קדש פרשת בחקתי, זה שני שבועות שבא לכאן ועדין היה עומד בבית רנ"ג, היה מספר ומשיח עמי מענין יראת השם ואם אני בוכה לפרכים וכו'.

ענה ואמר, הנה אנחנו עתה אצל הקצה והסוף של ישראל במקום שגבול ישראל בלה, כי לכל דבר יש קץ וסוף (פרוש, ואם בן גם לנו ישראל עם קדוש יש איזה סוף גם בן, הינו שיש מקום ששם מסים קדשת ישראל, שמשם ולהלאה אין מתפשט קדשת ישראל, ובזה המקום היו רחוקים מאד מהשם יתברך, ועל בן אומר, שאנו עתה במקום ששם מסים קדשת ישראל), ועל בן צריכין שמירה גדולה שלא נכשל חס ושלום.

אחר כך אמר לי, אבל אף על פי בן בודאי לא יוכלו לזוז אותנו חס ושלום מקדשתנו, כי אנו תקיפין בדעתנו, ובדעה בודאי לא יוכלו לזוז אותנו לבלבל דעתנו בדעות שטות שלהם. כי בודאי לא יבלבלו כלל את דעתנו. כי מצד הנשמה הינו מצד הדעת בודאי אנו תקיפים ולא יזיקו לנו כלל חס ושלום, רק בעניני חיצוניות הינו בעניני מאכלים על זה אנו צריכין שמירה שלא נכשל חס ושלום, ועל זה צריכין שהשם יתברך ישמר אותנו וצריכין לבקש מהשם יתברך על זה שישמר אותנו מזה:

חיי מוהר"ן קצה

כי זה ידוע שמינים טהורים ומינים טמאים הם בבחינת קדשת ישראל וטמאת העכו"ם. כי מינים טהורים הם מסטרא ד'ישראל, שהוא סטרא דקדשה, ומינים טמאים הם מסטרא ד'עכו"ם, שהם סטרא דמסאבא. ועל בן עם קדוש, ישראל, שהם מבדלין מן העמים, הם צריכין להיות מבדלין מכל מינים טמאים שהם מסטרא דלהזן, רק מאכלם צריך להיות בטהרה, דהינו מינים טהורים שהם מסטרא ד'ישראל.

ליקוטי הלכות ביצים ב' א

עמוד זה נתרם ליזכות

צבי יוסף בן שרה חיה וכל משפ' הי"ו

חודש אלול

טועמיה

ענינא דיומא

קִּחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל ה'

אָחֵי יִידֵי, יָמֵי אֱלוֹל הַקְדוּשִׁים מְשַׁמְשִׁים וּבָאִין לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּגִשְׁמִיּוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת יוֹכְנֵנוּ ה' לְקַיֵּם קִחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל ה'. אֵל תִּקְרִי דְּבָרִים אֲלָא דְּבוּרִים, דְּבוּרִים קְדוּשִׁים לְהַרְבוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה וּבִפְרָט בְּנִסְתָּרוֹת שְׁבַתֹּרָה סֵפֶר תַּקּוּנִים הַקְדוּשׁ וּסְפֵר לְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן וּתְהִלִּים וּתְפִלוֹת, אֲחִיז בָּהֶם אָחֵי יִידֵי וְהַפֶּךְ וְהַפֶּךְ בָּהֶם וְסִיב וּבִלָּה בָּהֶם, וּבָהֶם יוֹשֵׁעַ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת שְׁתַּכְתֵּב וּתְהִתֵּם לְחַיִּים טוֹבִים חַיִּים מְתוּקִים וְכו', וְגַם אָחֵי יִידֵי יוֹכֵר נָא יִידֵי לְשַׁלַּח לִי נְדָבוֹת לְבָבוֹ הַטּוֹב עַל מַה שֶּׁפִּסַּק עַל הַרוּחַ וְכו' וְחֻזַּק בְּנֵי בְּכָל הַנ"ל לְהַתְחַזֵּק לֵאמֹר וּלְלַמֵּד בְּסֵפֶר הַתַּקּוּנִים וְהַלְקוּטֵי מוֹהֲרָ"ן וּבִצְדָקָה וְאִז אֲשַׁרְיָךְ וְטוֹב לָךְ, יָקִים בּוֹ אֲשַׁרְיָךְ בְּעוֹלָם תְּהֵא וְטוֹב לוֹ לְעוֹלָם הֵבֵא אֱמֻנָּה בֶּן יְהִי רָצוֹן:

וּלְמַעַן הַשֵּׁם אֵל יִיזֵי דַעְתּוֹ וּמַחֲשַׁבְתּוֹ, רַק לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּפֶה, לְתַחֵב רֹאשׁוֹ בֵּין אוֹהֲבֵינוּ הַמְּקַשְּׂרִים אֶת עַצְמָם עִם נְשִׁמַּת אוֹר רַבָּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ, וְאִז טוֹב לוֹ, גְּלִיִּיב (הָאֱמֻנָּה) וְאַחֲרֵי כֵךְ תִּרְאֶה בְּעֵינֶיךָ. וְאִם הַמְּנִיעוֹת חֲזָקִים, עוֹד טוֹב יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי עֵקֶר הַחֲשֵׁק וְהַכְּסוּפִין לָשׁוּב אֵלָיו וּתְבַרְךָ מִתְּנַבְרִין רַק עַל יְדֵי שְׂבִירַת מְנִיעוֹת, בֶּן חֻזַּק וְחֻזַּק, וְה' יִגְמֹר בְּעֵדוֹ לְטוֹבָה, כִּי הֵבֵא לְפָתֵחַ מְסִיעִין לוֹ, בֶּן חֻזַּק וְה' יוֹשִׁיעוּ אֱמֻנָּה בֶּן יְהִי רָצוֹן:

עלים לתרופה מכתבי מוהרנ"ט ז"ל

חודש אלול

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

גַּם אֶתָּה צָרִיךְ לַזָּהָר בָּזָה

ונזכּה לקבל חדש אלול הנורא הזה הבא עלינו לטובה בקדושה ובטהרה. כי כל דברי מכתבי הנ"ל מדברים מאלול שנרמז בפסוק עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון שהוא ציוף אלול בראשי תבות כמו שכתוב בסימן כ"א וכו', ראה והבן שבתורתו הקדושה יכולין למצא כל מבקש כי בשבת זו ברכו חדש אלול והיה חבור נפלא לענין הנ"ל. וכן הוא בכל יום ויום שכל מה שנעשה בכל יום ויום אצל כל אחד ואחד הכל יכולין למצא בתורתו הקדושה בדרכים נפלאים כאשר כבר שמענו וראינו והבנת אצלי כמה פעמים, וכל זה לפי מעוט שכלנו, מכל שכן הנסתרות שבהם עד אין סוף ואין תכלית, אלו כל הימים דיו וכו' אי אפשר לבאר החדושים והנפלאות והנוראות שבכל תורה ותורה.

ועל אודות תשוקתך העצומה באמת להתקרב אליו יתברך ולתורתו הקדושה, אם אמנם זה יקר מאד, אך צריכין לזכר בהתורה לשמש שם אהל בהם שאור להבות הלב של איש ישראל הוא עד אין סוף עד אשר אי אפשר לעבד את ה' מרבוץ ההתלהבות וצריכין לצמצם ההתלהבות הזאת וכו' עין שם, ואם אמנם נדמה לך שהתורה הזאת נאמרה לגדולים ממך, באמת גם אתה צריך לזהר בזה, כי אפילו במדרגה הנמוכה צריכין לצמצם ההתלהבות שלא יבער יותר מדאי כדי שלא יבלבלו חס ושלום ולא יוכל לעשות כלל מרבוץ התשוקה והגעגועים, ויש בזה הרבה לדבר, ואי אפשר על פני הכתב, וגם כי אפס הפנאי, והשם יתברך יעזור לבבכם באמת שתזכו להרגיש אמתת נעימת תורתו הקדושה ולילך בהם באמת בכל עת כל אחד בכל מקום שהוא, ולקיים באמת אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך שזהו סוד פונת אלול ולילך בזה באמת ובתמימות, לקיים וידעת היום וכו' כי ה' הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

עלים לתרופה מוצ"ש ראה תקצ"ד

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועני'ה

לשון רבנו ז"ל

הרב מאיר ה'ה כמו בן בית אצל רבנו זכרוננו לברכה, וכשבא
לאדמו"ר זצ"ל, ה'ה מוסר לו כל המפתחות וכו'. ופעם אחת נסע
ביחד עם הרב רבי יודל זכרוננו לברכה לאדמו"ר זצ"ל, וספר הרב
רבי יודל זכרוננו לברכה, שאם ה'ה רבנו זכרוננו לברכה בדור של
תנאים, ה'ה גם בן חדוש. וענה הרב מאיר הנ"ל, שהוא אינו
מחזיק את רבנו זכרוננו לברכה גדול כל כך, רק לגדול הדור
של עכשו. וכשבאו אל רבנו זכרוננו לברכה, אמר לו רבנו ז"ל:

אז דו האסט נישט קיינ אמונה אין מיר, וואס פארסטו צו מיר.

תרגום

אם אין אתה מאמין בי, למה אתה נוסע אלי?

ואמר לו רבנו: "אגיד לך המחשבה שלך בעת עלותך על העגלה!" אמר
לו: "אם אתם יודעים תאמרו!" ויאמר לו רבנו זכרוננו לברכה. ונשתומם
ואמר: "אם כן, אשאר אצלכם!" ויתעו אותו אדמו"ר זכרוננו לברכה
ויאמר לו: מחכמה הכרתי זאת בכניסתך לבית, ובה"שלוש עליכם!"
וקבל דבריו ונסע ממנו, ובאמצע הדרך התפלל על עצמו, ואמר: מה זה
שהנחתי להתעות אותי? הלא אי אפשר לידע זאת כי אם ברוח הקדש
ממש, וזה פלא גדול ויותר מופת, מה שיוכל להתעות אותי וכו'.

כוכבי אור אנשי מוהר"ן י"א – נועם שיח

זמני שבת קודש פרשת ראה

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:39	6:38	6:56	6:40	6:48	6:39	7:38	7:21
שקיעה ערב שב"ק	7:19	7:18	7:18	7:20	7:18	7:19	8:00	7:43
חצות הלילה	1:43	1:44	1:45	1:44	1:44	1:44	2:38	2:15
עלות השחר	4:53	4:54	4:54	4:49	4:53	4:50	4:17	4:47
עטיפת הטלית	5:17	5:18	5:18	5:14	5:17	5:15	4:52	5:15
נץ החמה	6:09	6:10	6:10	6:07	6:10	6:08	6:03	6:15
סוף זמן קר"ש מג"א	8:36	8:37	8:37	8:33	8:36	8:34	8:22	8:39
חצות היום	12:42	12:43	12:43	12:41	12:42	12:41	1:02	12:59
שקיעה שב"ק	7:18	7:17	7:16	7:19	7:17	7:18	7:59	7:41
צאת השבת	7:52	7:53	7:53	7:53	7:53	7:53	8:50	8:53
צאה"ש 72 דק'	8:31	8:30	8:29	8:31	8:30	8:31	9:11	

כללים: הדלקת נירושלים וב"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיעין 30 דק', בב"ב וחול"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נץ החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעלה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת שופטים

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
טז:	יז.	יז:	יח.	יח:	יט.	יט:
קמה	קמו	קמוז	קמוח	קמט	קנ	קנא
שעה	שעז	שעט	שפא	שפג	שפה	שפז
סז	סח	סט	ע	עא	עב	עג
תורה ה' תנינא - 'תקעו אמונה'						התורה הזמנית